

VOORWOORD

De klimaatontwrichting is niet nieuw. Overstromingen, hittegolven, orkanen,... en nu ook in eigen land de verwoestende overstroming in de Vespervallei. Het is al enige tijd dat we met onze redactieraad aan dit fenomeen aandacht geven. De wijze waarop we ons maatschappelijk organiseren, onze levensstijl... bepalen mee de klimaatverandering. Dit alles staat niet los van een impliciete rationaliteit die onze wijze van leven schraagt. Foucaultiaans kunnen we stellen dat een bepaald discours of vertoog impliceert wat vandaag moraliteit en waarheid is en ertoe leidt dat de klimaattransitie tergend traag verloopt. *De Uil* kan hier zijn rol spelen en zoeken om dit vertoog bloot te leggen en zo openingen te creëren.

Vanuit dit perspectief geven we in dit nummer aandacht aan het werk *Vooruit. Politieke vernieuwing, digitale cultuur en socialisme* van Ico Maly. In dit boek fileert Maly de nieuwe politieke praktijk van Conner Rousseau. Het opmerkelijke is dat Maly dit doet vanuit een traditioneel historisch materialisme. De vraag is echter of hij hiermee niet het dominant modern en dus eenzijdig economisch technologisch vertoog ondersteunt. Aan de hand van een actueel essay reageren Luc Vanneste en ondergetekende op dit werk. Het is mooi meegenomen dat we net ook in dit nummer het artikel *De malaise van de laatmoderniteit* van Jelle Versieren publiceren. Versieren toont aan hoe een progressief discours voorbij het traditioneel historisch materialisme relevant kan zijn. Hij gaat hiervoor te rade bij Adorno. Voor dit nummer wil ik een bijzondere aandacht vragen voor het bibliografisch essay van Massimiliano Simons. Het staat als een paal boven water dat een aantal impliciete veronderstellingen ertoe leiden dat ook de wetenschap het huidig klimaatvernietigend vertoog ondersteunt. Simons zoekt op basis van een aantal internationale publicaties naar openingen voor een relevantere wetenschapsfilosofie. In een laatste bibliografisch essay gaat Albert van der Schoot uitgebreid in op Rutger Bregmans *De geschiedenis van de vooruitgang*. Ook uit deze tekst spreekt de bekommernis voor een sociaal ecologische transitie.

Eind augustus overleed Jean-Luc Nancy. Ignaas Devisch schrijft het *in memoriam* en neemt afscheid van een vriend. Als eerbetoon drukken we in dit nummer één van de laatste teksten van Nancy in vertaling af. Bart Buseyne verzorgt de vertaling. Daar die tekst nog niet in het Frans verscheen, is deze publicatie een primeur voor onze lezers. Opnieuw sluiten we af met een aantal recensies.

Henk Vandaele (Kortrijk)